

Boscós a l'Alt Pirineu i Aran

Article d'opinió d'Amadeu Gallart, d'Alt Pirineu i Aran en Comú

[despiece]Senyor director,

Els espais forestals, boscós i pastures, ocupen el 83% de la superfície de l'Alt Pirineu i Aran. Aquesta xifra és tan abassegadora que no precisa de gaires aclariments. Si bé que en un càlcul de producció econòmica directa la seva magnitud s'aproxima al zero absolut, sí, que per contra, té un gran valor de cara a la gestió de la biodiversitat i la protecció dels recursos hídrics, i alhora permet un molt necessari ús cultural i recreatiu. Ens trobem, doncs, davant d'un sistema natural que ofereix per sí sol molt poca capacitat de creació de llocs de treball però que per altra banda és bàsic per a la promoció d'activitats econòmiques respectuoses amb el medi ambient. També s'ha de dir que la gran majoria de boscós i pastures pertanyen a administracions públiques, bàsicament entitats municipals o a la mateixa Generalitat.

Passejar pels nostres espais de muntanya és un plaer indubtable. No cal escalar pics sinó senzillament caminar per camins ben marcats i planificats, adequats als possibles de persones, com el sota signant, enquadrades en el segment conegut com de Gent Gran. Feia temps que no exercia de muntanyenc, a mitjans d'aquest agost ho vaig fer seguint l'esplèndid itinerari que va del Refugi de la Basseta a les runes de Sant Joan Vell ?una magnífica instal·lació d'hostaleria, destruïda per un tenebrós incendi l'any 1936, que havia acollit molts ramaders, traguers i viatgers que anaven del Pallars a l'Alt Urgell. La caminada és meravellosa, màgica, pins i avets majestuosos, llàstima d'alguns trams on el sotabosc es troba ple de brancams i troncs, trams que reclamen urgentment unes accions de neteja. A part del deteriorament del paisatge proper en alguns casos, tot indica que en cas d'un llamp o qualsevol altra incidència que provoqui guspires, el conjunt produirà una foguerada de grans dimensions.

Just el mateix dia, un company del Pont de Suert, em va comentar que en una explotació de l'Alta Ribagorça, de propietat particular, s'havia fet una tala que, malgrat que controlada, havia deixat abandonat sobre el terreny tot el brancatge ?ja que el que tenia algun valor econòmic eren els troncs, purs i durs. Un altre exemple que podem citar és el de l'estació d'esquí de la Molina on una sèrie d'edificis fantasmals fan malbé, parcial però significativament, un lloc forestal paradisiac. I així podríem anar encadenant exemples, que demostrarien que al cas de considerar l'Alt Pirineu i l'Aran com el jardí de les àrees urbanes més poblades, és un jardí cuidat de manera deficient.

Quines en són les causes? La primera, la inexistència d'una planificació global de la gestió del medi natural del territori de l' Alt Pirineu i l'Aran, senzillament perquè aquesta regió no disposa d'un subjecte polític i administratiu propi. La segona, ben clara, per la falta d'assignació de recursos públics suficients. I això sense entrar ara en la consideració crítica de moltes de les nostres àrees urbanes, amb urbanitzacions sense to ni so concentrades en comarques com la Cerdanya, el Pallars Sobirà o en el mateix territori d'Aran.

Tornant als boscós, ens preguntem com és possible que una conselleria de gestió territorial com la d'agricultura no té una delegació territorial pròpia per a l'Alt Pirineu i l'Aran i es depèn, una vegada més, de les delegacions ubicades a les capitals de les províncies de Lleida i de Girona. No dubtem pas de la bona voluntat dels serveis comarcals corresponents i de la feina que fa cadascun, però en l'ordenació de totes les activitats humanes i especialment en el tractament del nostre medi natural, hem de reclamar una planificació elaborada per a tot el territori que ens afecta, des de l'Aran fins a la Cerdanya, passant per l'Alta Ribagorça, els Pallars i l'Alt Urgell.

La vella consideració republicana de la Catalunya Ciutat no és cap utopia, només requereix el planejament acurat del territori català, elaborat enllà de retòriques i d'associacions creades,

legítimament, per a la defensa d'interessos particulars. En el cas de l'Alt Pirineu i l'Aran, més que en altres contrades catalanes, la gestió del medi forestal es converteix en un tema fonamental per al futur i cal fer-la, en el que sigui possible, des del territori.

[nointext]

Amadeu Gallart

Alt Pirineu i Aran en Comú[/despiece]

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]